

▷ SZÖVEG: HALÁSZ LEVENTE | FÉNYKÉP: NAGY BALÁZS

USHUAIA VILÁGVÉGEVÁROS

Az Antarktisztól 1000, Budapesttől 14 000 km-re, Dél-Amerika déli csücskében áll a kontinens egyik legkülönlegesebb városa, Ushuaia. A déli félteke Szibériájaként is emlegetik embert próbáló, zord időjárása, isten háta mögötti elhelyezkedése, valamint a fél évszázadon át működő, hírhedt fegyenctelepe miatt. Bájos és bizarr helyszín, amely épp „önazonossági válsággal” küzd: egyszerre törekszik argentin és antarktisi identitásának erősítésére, ugyanakkor összehasonlíthatatlanul nemzetközi is

Nagy terv született 1987 májusában Argentínában a gyéren lakott déli területek országos vérkeringésbe kapcsolására: Buenos Aiestől 800 km-re délnyugatra, Viedma és Carmen de Patagonia városok között egy új főváros létrehozására. A megalomán elképzelésből – kellő társadalmi támogatottság és pénz hiányában – semmi sem lett. Ám az újváros-építés nem újkeletű a független Argentína történelmében. Már egy évszázaddal korábban hozzákezdtek egy sokáig elképzelhetetlennek tűnő beruházáshoz: a világ (akkori) legdélibb városának építéséhez. Így született meg a „világvégeváros”, Ushuaia.

A település a kontinens déli csücskében, a tűzföldi fősziget peremén, a Beagle-csatorna északi partján terül el – Buenos Aiestől 3000 km-re. Neve yámana indián nyelven mély öblöt/nyugat felé nyíló öblöt jelent, és 1884. október 12-én alapította az argentin flotta parancsnoka, Augusto Lasserre – akkoriban ugyanis már kifejezetten sok nemzet érdeklődött a kontinenskerülés miatt stratégiai fontosságú terület iránt.

A település a kontinens déli csücskében, a tűzföldi fősziget peremén, a Beagle-csatorna északi partján terül el. Neve yámana indián nyelven mély öblöt/nyugat felé nyíló öblöt jelent...

Kora tavasz a Déli-Andokban ►

A tűzföldi főszigeten lealacsonyodik az Andok, a vonulatok kárpáti magasságúak, ám itt a hóhatár is alacsonyra ereszkedik. 1000 méter körül már sok helyen jeges terepen járunk

Ushuaiával szemben

Az államhatárt is hordozó Beagle-csatorna túlsó partján a Navarino-sziget vad hegyvonulatban tetőzik. A hegyormok magassága a Börzsönyéhez fogható...

Fegyencek városa

A yámana és selk'nam indiánok által gyéren lakott, part menti térséget először 1826-tól a britek Beagle hajója kutatta át – második útján Charles Darwinnal a fedélzetén. A feltáráshoz megalapították a Patagonian Mission társaságot, a cél Dél-Amerika déli részének földrajzi leírása és a keresztény misszionáriusokkal folytatott, öslakosok közötti térítómunka volt. Az 1870-es évektől azonban az argentinok sem maradhettek távol: Julio Argentino Roca elnök az ország legkegyetlenebb büntetéseit elkövető (főként visszaeső) bűnözői számára fegyenctelep létrehozását javasolta azért, hogy argentin állampolgárok is éljenek Argentína e távoli térségében, de leginkább a területi igényeik érvényesítése céljából.

1881-re megszületett a – rövid szakaszokon még máig is vitás – chilei–argentin határvonal is, ami ezen a tájon az igen bonyolult domborzati és vízhálózati jellemzők miatt nem haladhatott az északabbra többnyire határozott, andoki vízválasztón. Ugyanekkor hatalmas aranykészletekről terjedtek a hírek, így tömegek indultak a déli végekre, ám a hír hamisnak bizonyult, de a fegyenctelep azért létrejött... 1910-re érte el ma is látható méretét, a rabok maximális létszáma 600 fő volt. A börtönörökkel és családjaikkal, valamint a távoli település fenntartószemélyzetével együtt néhány ezres kisváros jött létre, a közgondolkodásban pedig Ushuaia az a hely lett, ahová az ember jószántából nem megy... Az ország leg hírhedtebb bűnözőit szállították ide annak tudatában, hogy a börtöntelepről – a lakott vidékektől igen távoli helyzete miatt – képtelenség megszökni. Működésének fél évszázada alatt azért páran kerekelt oldottak, de a kegyetlen tűzföldi időjárás, a mély és jéghideg vízű tengeröblökkel, valamint havas hegycsúcsokkal tagolt terep miatt csupán néhány hétig bírták, majd vagy önmaguk tértek vissza, vagy a vadonban pusztultak. Ugyanilyen megfontolásból Chile is létrehozta később a maga internálótelepét, de az a Magellán-szoros térségében, egy szigeten létesült.

Az ushuaiai rabok leginkább kényszermunka-jelleggel dolgoztak. A fő foglalatosság az óceáni Nothofagus (déli bükk) esőerdőkben végzett favágás volt – ez adta a lassan növekvő városka házalapanyagát, de ehhez vasutat is kellett építeni!

A vasút ma idegenforgalmi látványosság, ahogy maga a fegyenctelep is.

Az 1880-as években hatalmas aranykészletekről terjedtek a hírek, így tömegek indultak a déli végekre, ám a hír hamisnak bizonyult, de a fegyenctelep ennek ellenére létrejött...

End of the World Train – Vasút a világ végén

Izgalmasan hangzó név, látványos zakatolás a Tűzföldi Nemzeti Park völgyeiben, jó bevétel. A vasútállomáson századeleji rabruhában osztogatják a Börtönmúzeum reklámanyagát. A büntetésvégrehajtási intézetet ugyanis 1947-ben bezárták: a Juan Peron elnök alatt végrehajtott politikai fordulat e szimbolikus lépésével is a jobboldali szociális-gondoskodó állammodellt kívánták legitimizálni.

A 90-es évek elejéig raktárként, kosárlabdapályaként és haditengerészeti bázisként működő fegyenctelep mára – barnamezős beruházás szelvényében, az eredeti külső meghagyása mellett – a turizmus egyik alappillérévé vált, ahol azonban nemcsak az egykori börtönvilágnak, hanem a tűzföldi természetnek és kultúrának, sőt – az erősítendő antarktisi kapcsolatok jegyében – a sarkvidéknek is jut kiállítási tér.

Az ushuaiai rabok leginkább kényszermunka-jelleggel dolgoztak. A fő foglalatosság az óceáni Nothofagus (déli bükk) esőerdőkben végzett favágás volt – ez adta a lassan növekvő városka házalapanyagát, de ehhez vasutat is kellett építeni!

◀ Rabvasút

A világ végére száműzöttek maguk tartották fenn az erdei munkahelyekre vezető vasutat – mind a pályát, mind a szerelvényeket. A mozdonyt szerelő 4 éltelt összesen több mint 500 évnyi büntetését töltötte itt....

A felpumpált város

Ushuaia nem a napimádók Paradicsoma. A tundra és szubpoláris óceáni területek határmezsgyéjén tél közepén délelőtt 10 óra körül kel fel a Nap (amelyből maximum ködön átszüremelő, sápadt fény érzékelhető). Nyár derekán viszont már hajnali 4 óra előtt pirkadni kezd, és este 11-ig világos van, ám a település a Föld egyik legfelhősebb helyszíne: 200–240 napon át köd gomolyog a tengerszoros és a hóval fedett hegykoszorú között. A város ezért tobzódik a szürkeárnyalatokban: a látvány lehet acél-, azbeszt-, beton-, dolomit-, fém-, kagylóezüst-, ón- és verébszürke is... A téli átlaghőmérséklet 1, a nyári 9 Celsius-fok, a hőérzetet pedig a Patagónia vagy az Antarktisz felől fújó, csontig hatoló szél rontja.

Az indián időkben sem volt sűrűn lakott a térség. A 19. századi telepésérkezéssel aztán az őslakosok száma tragikusan lecsökkent: a hittérítő munkával párhuzamosan a behurcolt betegségekkel (pl. kanyaró, tífusz, szamarárhögés) és az indiánok életfeltételeinek karcsúsításával lélekszámuk tizedére csökkent!

Az indián időkben sem volt sűrűn lakott a térség. A 19. századi telepésérkezéssel aztán az őslakosok száma tragikusan lecsökkent: a behurcolt betegségekkel és az indiánok életfeltételeinek karcsúsításával lélekszámuk tizedére csökkent!

A börtön kiépülése sem hozott nagy népességugrást – ahogy lejárt itt egy munkavállaló szerződése, nyomban visszamenekült a „kontinensre” – ahogy ők nevezték Argentína északibb, melegebb térségeit. A 20. század második felében az antarktisi kutatóállomásokat ellátó hajók egyik kiindulópontként, a kikötő- és raktárfejlesztésekkel, majd a chilei határkonfliktusok miatt az erősödő katonai jelenléttel lassan növekedésnek indult a város, de még

az 1980-as évek elején is csak 10 ezer fő lakhelye volt.

◀ A korzó

A tengerparti városzegély évszázados képe, a fegyenctelepről az erdősegek felé tartó vasúttal. A mai látvány némileg kaotikusabb: a templomtorony jó fogódzó, de a vasút eltűnt...

A déli fekvés, a felértékelődő stratégiai helyzet azonban növekedési terveket szült. Könnyűipari üzemeket telepítettek Ushuaiába, és – ahogy Chilében is – rendkívüli adókedvezményekkel és olcsó földterületekkel várták a vállalkozásokat. A vonzerőnek hála a népesség két évtized alatt megszorozódott! Ekkor készült el a Föld legdélibb nemzetközi repülőtere, megalapították a Tűzföldi Nemzeti Egyetemet, nőtt a kikötő jelentősége, a város Dél-Argentína fontos logisztikai központjává fejlődött, és rendkívül megerősödött az idegenforgalmi pozíciója – sok ezernyi munkavállalóval.

Az ide költözők már egész életre rendezkedtek be, és elérkezett a fénykor: az iparból és szolgáltatószektorból származó bevételeknek hála, a közelmúltban az ország egyik leggazdagabb, legmagasabb életszínvonalat biztosító településévé nőtte ki magát. E fejlődés azonban az argentin peso gyors inflálódása, a gazdaság stagnálása és recessziója, valamint az ösztönző adókedvezmények megnyirbálása miatt mára megtorpant. A pandémia miatti turisztikai krízis tömeges talajvesztést okoz, és a 70 ezres Ushuaiában erősödőben van az elvándorlás – vagy annak vágya.

Az ide költözők már egész életre rendezkedtek be, és elérkezett a fénykor: az iparból és szolgáltatószektorból származó bevételeknek hála, a közelmúltban az ország egyik leggazdagabb, legmagasabb életszínvonalat biztosító településévé nőtte ki magát.

A házak között megbúvó, eltérő méretű és alakú területek funkciója sokféle lehet, de egy alkotóelemük közös: mindenhol van chulengo, vagyis henger alakú, kéménnyel ellátott, vasból készült sütőgömb.

Van fagyalt is

Ushuaia háttérében valóban drámai: vad szirtok, fegyintézet. A nagyobb, déli városok közül mindenképpen ez a legvadregényesebb helyszín – Ushuaiához képest például a chilei Punta Arenas szelíd, dombvidéki környék

Keskeny élettér

Megtelepedésre, városi életre csak az 1-2 km-es parti sáv alkalmas. Az óceáni erdőkből kihalított részen, a hegy lábán fekszik a város, magasabbra főként üdülőtelepek, szállodák költöznek

A sokszínű város

Ushuaia bájosan rendszertelenül és rendezetlenül beépített: egymás közvetlen közelében találkozhatunk a Reykjavík, Bergen vagy Hammerfest utca-képét izgalmassá tevő színes házakkal, a 70-es években épített monoton külsejű, apró lakásokat sűrítő

paneltömbökkel, valamint fából készült, könnyűszerkezetes épületekkel. Ezeket a kikötői negyed dobozszerű logisztikai központjai, a toronyház-magasságú, hófehér óceánjárók és a hegy oldalába épített elegáns luxus-szállodák látványa veszi körül.

Az elmúlt évtizedek növekedése oly örömteli volt a központi kormányzat számára, hogy kevés szabályt hoztak a beépítésekre, így mindenki azt és olyan anyagból épített, amit ízlése és pénztárcája diktált. Ráadásul nemcsak épületek születtek így, hanem kertek sokasága is! A házak között megbúvó, eltérő méretű és alakú területek funkciója sokféle lehet, de egy alkotóelemük közös: mindenhol van chulengo, vagyis henger alakú, kéménnyel ellátott, vasból készült sütőgömb. A vasárnap – időjárástól és a nappal hosszától függetlenül – az asado, a kerti sütögetés ünnepe. Országszerte sercegnak a marha-, bárány- vagy lazacszeletek, de Ushuaiában – a szezonban – itt még a királyrák (centolla – ejtsd: szentója) is terítékre kerül.

Talán meglepő, de az építészeti kaosz nem párosul igénytelenséggel. Sokkal inkább a spontán fejlődés báját rejti magában, s az összkép – párosulva a havas hegycsúcsok és a tajtékos víz látványával – végeredményben barátságossá, szerethetővé teszi a települést.

A turisták városa

Az 1980-as évektől Ushuaia – kiváló elhelyezkedésének köszönhetően – az Antarktisz, a Horn-fok, a Falkland-szigetek és a Tüzföldi Nemzeti Park irányába tartó idegenforgalom csomópontja lett. Az Antarktiszra például évente 40 ezer turista indul hajókkal – túlnyomó részük Ushuaiából, kisebb hányaduk a chilei Punta Arenasból –, s az ellátmány, valamint a személyzet jelentékeny részét is innen viszik magukkal.

A Tüzföldi Nemzeti Parkba érkezők a Déli-Andok peremének lealacsonyodó, mindössze 1000–2000 m magas, de éles, jeges, vad vidékeit célozzák meg. Gleccserei, szerteágazó tengeröblei, kristálytiszta vizű patakjai, berillzöld és acélszürke színű tavai, számos vízesése és tőzegmohalápjai teszik izgalmassá. Tömegek látogatják a „világvégevasúttal” a Lapataia-öblöt, ahol tábla jelzi az alaszakai Prudhue Baytól induló, 30 000 km hosszúságú pánamerikai országút végpontját, karnyújtásnyira tőle pedig a pecsétgyűjtők kedvéért még postahivatal is áll. A Nothofagus-erdők és az állatvilág látványa is komoly vonzerő, ugyanakkor a kezdeti megtelepedéskor fontos húsforrást jelentő, betelepített és ellenőrizhetetlenül elszaporodó fajok súlyos természetvédelmi fejtörést okoznak: az észak-amerikai hódok például nagyobb erdőállományokat is veszélyeztetnek a duzzasztásaikkal, de az elvadult disznók is dúvadnak számítanak.

Ushuaia környéke mára síparadicsommá is vált. A síelet kezdetét a

A kezdeti megtelepedéskor fontos húsforrást jelentő, betelepített és ellenőrizhetetlenül elszaporodó fajok súlyos természetvédelmi fejtörést okoznak: az észak-amerikai hódok például nagyobb erdőállományokat is veszélyeztetnek a duzzasztásaikkal, de az elvadult disznók is dúvadnak számítanak.

A Lapataia-öböl

Idáig tart a pánamerikai autótút, a tengerparton postahivatal is működik. A széllel bélelt Beagle-csatorna túloldalán fekvő, 1000 m körüli csúcsmagasságú szigetek Chiléhez tartoznak

Az erdőn át

A hűvös-csapadékos óceáni klímán alig áthatolható Nothofagus-erdők nőnek. Masszív falként szegélyezik a beléjük vágott utat: a város környékének kirándulóhelyeire vezetnek – magukban az erdőkben rendkívül nehéz a mozgás az igen sűrűn álló fák és a dús aljnövényzet miatt

Békés hasznosítás

Az egykori fegyencvasút ma is a hajdani fakitermelő helyekre tart, csak épp turistákat szállít a patakokkal, tavakkal, lápokkal, havas hegyekkel tarkított, festői vidéken

A megbízható mennyiségű és hosszú ideig megmaradó hótakarónak köszönhetően a síesiklást kedvelő európaiak és észak-amerikaiak körében is egyre felkapottabbá váltak a város környéki hegyek.

sífutás jelentette, az európai csapatok legnépszerűbb, nyári edzőterepe lett. Bár a hegyvonulatok viszonylag alacsonyak, a fejlesztések nyomán, a megbízható mennyiségű és hosszú ideig megmaradó hótakarónak köszönhetően a lesiklást kedvelő európaiak és észak-amerikaiak körében is egyre felkapottabbá váltak a város környéki hegyek – nem utolsósorban

azért, mert a szezon júniustól októberig tart (és a kontinensen itt a leghosszabb). A valamivel 1000 méter fölötti Cerro Castor a világ legdélibb sípályájának otthona: már 200 méterrel a tengerszint fölött is lehetséges síelni! (Persze meglepően alacsonyan kialakított pályákkal hazánkban is találkozhatunk – pl. a Visegrádi-hegységben a Nagy-Villámon –, csak épp minimális sídénnyel...)

REPÜLŐTÉR A VÉGEKEN

Az Aeropuerto Internacional de Ushuaia Malvinas Argentinas (Ushuaia és az Argentín Falkland-szigetek Nemzetközi Repülőteret) a várostól 4 km-re délre, a Beagle-csatornában kialakított feltöltésen építették meg 1995-ben.

Nevével az argentinok egyértelműen jelezték: az általuk Malvinasnak hívott Falkland-szigetektől – az 1982-es katonai vereség ellenére – továbbra sem hajlandóak lemondani.

Fogadóépületét az uruguayi Carlos Ott tervezte, aki többek között a dubaji Hotel Hiltont és a párizsi Bastille Operaházat is jegyzi. A fa- és acélváz, monokróm üvegfelületekkel bevont, légies külsejű épület szerkezetével és díszítőelemeivel az Andok éles hegycsúcsaira, a gleccserekre, a hegység előterét borító végtelen erdőségekre és az óceánokat összekötő csatorna vizére utal.

Stratégiai jelentősége miatt a reptéri kifutópályát úgy alakították ki, hogy az akkoriban legnagyobb számú Boeing-747-es gépek is biztonságosan használhassák, de 1999-ben reprezentációs céllal még Concorde gépeket is fogadott.

A repülőtéren „turisztikai békeidőben” évente közel 4000 le- és felszállás történik, ez megközelítőleg 400 ezres utasszámot jelent.

Stratégiai jelentősége miatt a reptéri kifutópályát úgy alakították ki, hogy az akkoriban legnagyobb számú Boeing-747-es gépek is biztonságosan használhassák, de 1999-ben reprezentációs céllal még Concorde gépeket is fogadott.

A közelben azonban van egy komoly és legyőzhetetlen „versenytárs”: az Ushuaiával szemben húzódó, Chiléhez tartozó Navarino-szigeten, a Beagle-csatorna déli oldalán fekvő Puerto Williams.

Vad végeken

Bár a természettől elfoglalt hely viszonylag kicsi, a tengerből 1000 méterre szökő, zord hegyek lábánál tulajdonképpen van minden: többtízres város, haditengerészeti támaszpont, raktár-bázisok, üzemek, üzemanyag-lerakatok, síközpont, forgalmas kikötő, repülőtér

A Föld legdélibb városa?

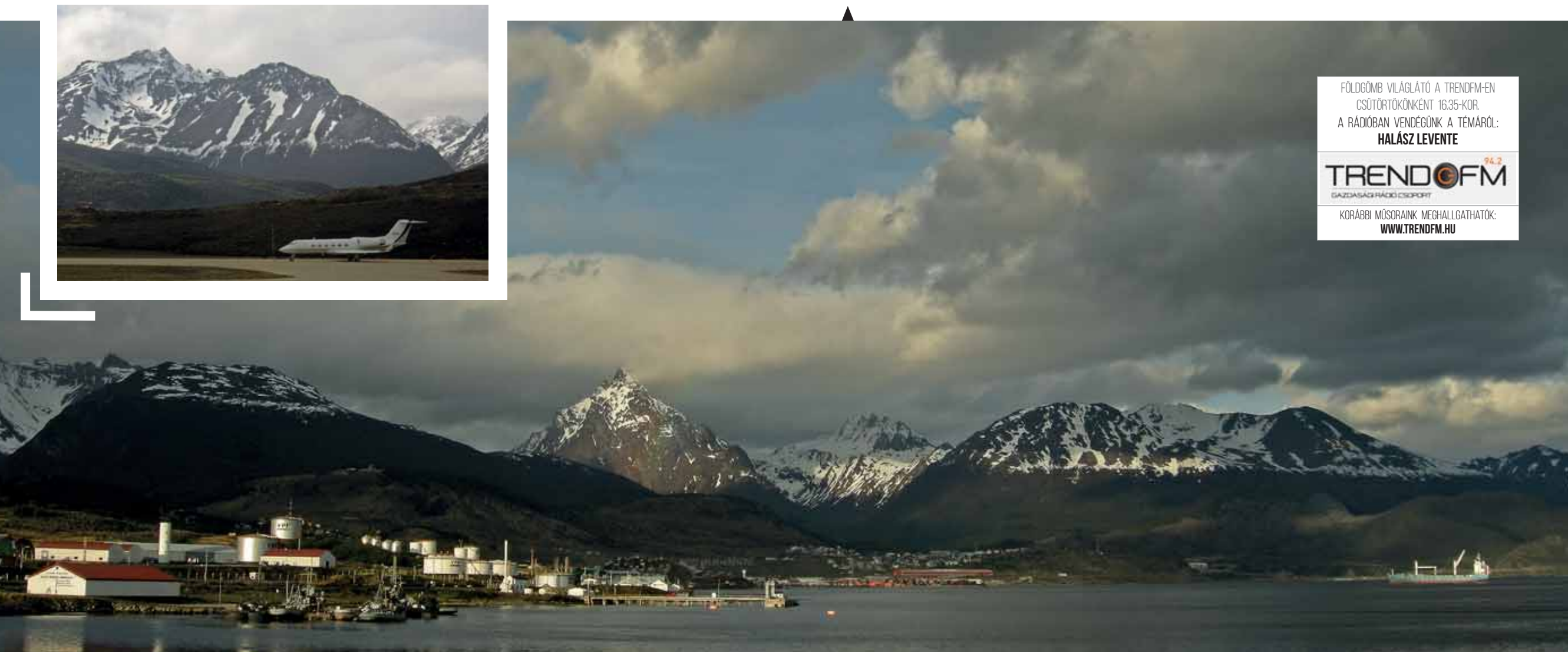
Ushuaia nem csupán Argentína és Dél-Amerika, hanem a világ legdélibb városa! – szól a a turizmus alapjául szolgáló helyi szlogen. Az állítás azonban erősen kérdéses. Ushuaia az urbanizáltság fokát tekintve kétségkívül város, méghozzá központi funkciókban gazdag, a progresszív városiasodás jeleit fél évszázada magán viselő, nagy település. A Magellán-szoros partján fekvő, nagyobb múltú és sokkal szélesebb szerepkörű chilei Punta Arenas ugyan lényegesen népesebb a maga 130 ezres lakosságával – de északabbra fekszik.

A közelben azonban van egy komoly, és legyőzhetetlen „versenytárs”: az Ushuaiával szemben húzódó, Chiléhez tartozó Navarino-szigeten, a Beagle-csatorna déli oldalán fekvő Puerto Williams. A csaknem 3000 lakosú kikötőváros részben Ushuaia ellensúlyaként épült, van tengerészeti bázisa, kórháza, múzeuma, egyetemi kampusza és (belföldi forgalmú) reptere is. Itt is a „Világ legdélibb városa” tábla fogadja az érkezőket, 10 km-rel délebbre, mint Ushuaiában! A látogatás szám pedig meredeken emelkedik az itt is felívelő, kifejezetten outdoor turizmus miatt – de a Beagle-csatorna óceáni ki-járatának szénhidrogén-lelőhelyei, a selfen megvalósítható chilei kitermelés miatt e kisváros szerepköre egyébként is erősen felértékelődően van.

FÖLDGÖMB VILÁGLÁTÓ A TRENDFM-EN
CSÜTÖRTÖKÖNKÉNT 16.35-KOR.
A RÁDIÓBAN VENDÉGÜNK A TÉMÁRÓL:
HALÁSZ LEVENTE

TRENDFM 94.2
GAZDASÁGI RÁDIÓ CSOPORT

KORÁBBI MŰSORAINK MEGHALLGATHATÓK:
WWW.TRENDFM.HU

Az antarktisi ellátás igen költséges terület, az oda irányuló turizmus pedig a Föld átlagosan legdrágább utazástípusa. A hajós turista-körutak ritkán állnak meg 2 millió Ft/fő alatt. A bevételekből pedig Ushuaiába is jócskán jut!

Karnyújtásnyira az Antarktistól

A Dél-Amerikától délre fekvő Antarktisz-körcikk egyaránt szerepel az argentin és a chilei hivatalos térképeken is, de a közigazgatási beosztás része is. Az így a Déli-sarkpontig kiterjesztett államhatárok alapján mindkét ország földrajzi közepe igen délre tolódott... Ráadásul mindkét állam nagyjából ugyanazt a tortaszéletet igényli – saját régiós kormányzókkal. Egyoldalúan. Argentín nézőpontból ez a vidék a „Tűzföld, Antarktisz és Dél-atlanti-szigetek” elnevezésű tartomány, amelynek irányító hatóságai Ushuaiában működnek.

Argentína antarktisi területi igénye évszázados múltra tekint vissza. Ezt sokszínű magyarázattal indokolják (ahogy Chile is a sajátját): 1904 óta folyamatos az argentin jelenlét, ráadásul ők hozták létre a legrégebben működtetett tudományos bázist, több kutatót küldtek a kontinensre, mint az összes többi nemzet együttvéve, számtalan mentőakciót vezényeltek, világítótoronyt építettek, ráadásul földtani értelemben az Antarktisi-félsziget hegységei a Déli-Andok folytatásai. A legdélebbi, így az Antarktiszhoz legközelebb fekvő dél-amerikai területek (a Horn-fok és környéke) ugyanakkor Chile részei, mivel azokat már a Csendes-óceán mossa, ami pedig megkérdőjelezhetetlenül Chile felségvize – ezt pedig az argentin érvelések kevéssé hangsúlyozzák...

Az Antarktisi Egyezmény 60 évvel ezelőtti életbelépésével csak az igények maradtak meg, de Argentína azért kapott egy szimbolikus ajándékot: az Egyezmény titkárságának főhadiszállását Buenos Airesbe költöztették, így az argentinok parányit közelebb érezhetik magukhoz a Déli-sarkvidéket.

Irány az Antarktisz!

Az Északi-sarkvidékre tervezett, egykori szovjet jégtörő – amerikai alkalmazásban, déli-sarkvidéki turistahajóként.

Az Ushuaiából kifutó, az Antarktiszra tartó járatok jellemzően legalább kéthetes útra indulnak. Az utazóközönség java észak-amerikai, nyugat-európai és japán nyugdíjas

Sarkvidéki tortaszélet

Ilyen obeliszkkal Chilében és Argentínában is találkozhatunk (ez épp Ushuaiában áll), és a Déli-sarkpontig futó körcikket mutatja – bár a Tűzföld is feltűnik a bal felső csücsökben. Az igényelt országterületek jócskán átfedik egymást...

1904 óta folyamatos az argentin jelenlét, ráadásul ők hozták létre a legrégebben működtetett tudományos bázist, több kutatót küldtek a kontinensre, mint az összes többi nemzet együttvéve...

Az Antarktisi-félsziget csúcsa 1000 km-re Ushuaiától, a Drake-átjáró túloldalán található. A városból viszonylag könnyű kihajózni a nyílt tengerre, így a Déli-óceán felé induló turista-, kutató- és ellátóhajók fő kikötője lett (Punta Arenas kikötője ugyan nagyobb, de az jóval távolabbi a déli térség megközelítése szempontjából).

A két ország közötti zökkenőmentes hajózás az 1984-es „Chile és Argentína Béke és Baráti Szerződésnek” köszönhető. És bár 200 éves területi vitáik helyenként a mai napig fennállnak (pl. a Dél-patagóniai-jégmező térségében), még sosem lóttek egymásra. Közel azért voltak hozzá – legutóbb az 1977–78-as „Beagle-konfliktusban”, ami az itteni tengeri határok, sziget-hovatartozások miatt robbant ki. A csapatok már farkasszemet néztek egymással, de békés megoldásra jutottak, így elmaradt a vérontás.

A geopolitikai hangsúlyokon túl, a központi, antarktisi logisztikai szerepkör igen jelentős pénzmozgató erő. Az antarktisi ellátás ugyanis igen költséges terület, az oda irányuló turizmus pedig a Föld átlagosan legdrágább utazástípusa. Mivel a Déli-sarkvidék elérése innen 2-3 nap, a hajós turista-körutak minimum 10 naposak, és ritkán állnak meg 2 millió Ft/fő alatt. A bevételekből pedig Ushuaiába is jócskán jut!

Bár a város fejlődése megtorpant, monumentális tervekben nincs hiány. Tavaly óriásberuházások munkálatai kezdődtek el: olyan méretű mólókat építenek, amelyek mélytengeri hajók, pl. hatalmas jégtörők fogadására is alkalmasak. Ezzel együtt lakásépítési program indult az Antarktisi Logisztikai Park közelében a várható sokkal nagyobb katonalétszám elhelyezéséhez, valamint új helyre költöztetve modernizálják a Haditengerészei Bázist is. Küszöbön áll az egyelőre még Buenos Airesben működő Argentin Antarktisz Intézet Ushuaiába költöztetése – chilei példát követve, ahol szintén messze délre, Punta Arenasba helyezték át az antarktisi kutatóintézetet.

E folyamat célja végső soron Ushuaia „antarktisi identitásának” erősítése és az, hogy a város az Antarktisz főbejárata lehessen, így megelőzzék az antarktisi logisztika és turizmus terén úgyszintén dinamikus fejlődő Chilét.

HALÁSZ LEVENTE
GEOGRÁFUS, IDEGEN- ÉS
TÚRAVEZETŐ, EGYETEMI OKTATÓ,
A VÁROSKUTATÓ TUDOMÁNYOS
MŰHELY ALAPÍTÓ TAGJA